

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/119/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120011179
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2120011179.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Jozefa Piknu a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci odsúdeného T. Q., nar. XX.XX.XXXX, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 10.07.2020, sp. zn. 9PP/81/2020, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 6.10.2020 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného T. Q. zamietá.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením prvostupňový súd podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Trestného zákona žiadosť odsúdeného T. Q., nar. XX.XX.XXXX v S., nap. bytom: E., F. XXX/XXX, t. č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu uložil Okresný súd Malacky rozsudkom zo dňa 13.09.2017, sp. zn. 3T/82/2017 podľa § 208 ods. 3 Trestného zákona v trvaní 5 rokov nepodmiennečne, ktorý v súčasnosti vykonáva v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, zamietol.

Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody - vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu, avšak nespĺňa podmienky materiálne.

V prípade prvej materiálnej podmienky - preukázanie polepšenia vo výkone trestu plnením svojich povinností, prvostupňový súd konštatoval, že nie je celkom splnená, nakoľko správanie odsúdeného vo výkone väzby (započítanej do výkonu trestu) bolo väčšinou na požadovanej úrovni a bol zaznamenaný jeden negatívny poznatok za vykrikovanie z okna.

Pokiaľ ide o druhú materiálnu podmienku, prvostupňový súd konštatoval, že táto nie je splnená. Z odpisu registra trestov odsúdeného je zrejmé, že bol dva krát odsúdený za trestný čin týranie blízkej osoby a zverenej osoby. Pri hodnotení charakteru trestnej činnosti odsúdeného prvostupňový súd prihliadol na jednotlivé odsúdenia odsúdeného, z ktorých je zrejmé, že predmetnej trestnej činnosti sa dopúšťal od roku 2011 voči družke a od roku 2012 voči jej synovi, jeho správanie v závažnosti postupne gradovalo a vo vzťahu k jeho družke bolo ukončené až v roku 2017, kedy bola fyzickým atakom voči jej osobe vystavená dennodenne, dokonca za použitia zbrane. Odsúdený udával, že v prípade jeho podmiennečného prepustenia sa vráti do miesta, kde sa tohto skutku dopúšťal, a kde v súčasnosti býva jeho matka a dcéra. Odsúdený vykonal z uloženého trestu len 3 roky a 6 mesiacov, pričom pri zohľadnení jeho správania vo výkone trestu, prvostupňový súd nedospel k záveru, že účel trestu bol u odsúdeného dosiahnutý, nakoľko pri tomto druhu trestnej činnosti nemožno jej opätovné páchanie obmedziť len na osoby, ktoré boli týmto trestným činom v minulosti poškodené, ale aj na iné osoby, ktoré budú s odsúdeným zdieľať spoločnú domácnosť. Odsúdený prvostupňovému súdu nepreukázal, že v prípade jeho podmiennečného prepustenia bude pracovať a začlení sa do spoločnosti, čo zvyšuje predpoklad vedenia riadneho života, čo prvostupňový súd považoval vzhľadom na jeho predchádzajúcu drogovú závislosť a nezamestnanosť za žiaduce, nakoľko je potrebné zohľadniť, že v súčasnosti sa nachádza vo vynútenej abstinencii.

Na základe vykonaného dokazovania prvostupňový súd dospel k záveru, že u odsúdeného nie sú splnené všetky zákonom stanovené podmienky na jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku napadnutého uznesenia, teda tak, že jeho návrh na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil po jeho vyhlásení odsúdený sťažnosť, ktorú následne odôvodnil tým, že sa nestotožňuje s názorom prvostupňového súdu, ktorý mu zamietol jeho žiadosť iba z dôvodu, že by sa v prípade jeho podmiennečného prepustenia vrátil do miesta svojho trvalého bydliska na F. XXX, E., kde spáchal trestný čin vo vzťahu k osobe D. X.. Menovaná poškodená nebýva ani sa nezdržuje v obci E., čo je zistiteľné aj lustráciou na obec E.. Prvostupňový súd mu mohol uložiť aj primerané povinnosti a obmedzenia vo vzťahu k D. X. (zákaz priblíženia k nej a k jej obydlia), uchádzať sa o zamestnanie či dostavovať sa na príslušný policajný útvar a určiť mu skúšobnú dobu, prípadne nariadiť i probačný dohľad. Vo výkone trestu je prvý krát, bol 2 krát disciplinárne odmenený a disciplinárne potrestaný nebol ani raz.

Prokurátor sa po vyhlásení uznesenia vzdal práva podať sťažnosť.

Krajský súd, na základe riadne a včas podanej sťažnosti na to oprávnenou osobou, podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal sťažovateľ sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd z obsahu spisového materiálu zistil, že okresný súd, po obdržaní žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, postupoval procesne správne, keď vo veci určil termín verejného zasadnutia, kde mal odsúdený možnosť vyjadriť sa k svojmu návrhu na podmiennečné prepustenie, zároveň vykonal všetky dôkazy, ktoré sú potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie o žiadosti odsúdeného a rozhodol spôsobom, ktorý krajský súd považuje za správny a zákonný.

Podľa § 66 ods.1 Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody; b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

S prvostupňovým súdom uvedeným odôvodnením nesplnenia materiálnych podmienok zo strany odsúdeného sa sťažnostný súd v podstatných rysoch plne stotožňuje a bez potreby jeho podrobného opakovania na neho poukazuje.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu aj krajský súd zistil, že odsúdený splnil formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Odsúdený čiastočne splnil prvú materiálnu podmienku, spočívajúcu v tom, že by svojím správaním preukázal polepšenie (správanie odsúdeného vo výkone väzby /započítanej do výkonu trestu/ bolo väčšinou na požadovanej úrovni a bol zaznamenaný jeden negatívny poznatok za vykrikovanie z okna), pričom v tomto smere sťažnostný súd dodáva, že v prípade, ak bude odsúdený vo výkone trestu pokračovať vo svojom pozitívnom správaní (bez negatívnych výkyvov), bude v prípade opakovaného podania si žiadosti o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu, možné konštatovať splnenie tejto materiálnej podmienky.

Čo sa týka splnenia druhej materiálnej podmienky, že sa od odsúdeného môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, sťažnostný súd, rovnako ako súd prvého stupňa, konštatuje, že táto splnená doposiaľ nebola.

Sťažnostný súd sa v tomto smere nestotožňuje so sťažnostnou námietkou odsúdeného, že prvostupňový súd ho podmiennečne neprepustil iba z dôvodu, že sa chce vrátiť do miesta trvalého bydliska, kde však už nebýva jeho bývalá družka, ktorú týral. Prvostupňový súd veľmi správne poukázal i na charakter trestnej činnosti odsúdeného (predmetnej trestnej činnosti sa dopúšťal od roku 2011 voči družke a od roku 2012 voči jej synovi, jeho správanie v závažnosti postupne gradovalo a vo vzťahu k jeho družke bolo ukončené až v roku 2017, kedy bola fyzickým atakom voči jej osobe vystavená dennodenne, dokonca za použitia zbrane) ako i na to, že odsúdený doposiaľ nepreukázal, že v prípade jeho podmiennečného prepustenia bude pracovať a začleniť sa do spoločnosti, čo zvyšuje predpoklad vedenia riadneho života, čo vzhľadom na jeho predchádzajúcu drogovú závislosť a nezamestnanosť je žiaduce, nakoľko je potrebné zohľadniť, že v súčasnosti sa nachádza vo vynútenej abstinencii. V tomto smere by dôvodnosť očakávania, že

odsúdený v budúcnosti povedie riadny život, nateraz nezvýšilo ani uloženie primeraných povinností či obmedzení navrhovaných odsúdeným.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.